

שלח לנו שקט

ממש בקרוב, בעוד יומיים, יעלה לדיון באספה עניין סלילת שביל בין שתי מדרכות. לכאורה עניין רגיל ומצוי, שהרי מי לא אוהב שיש לו שביל ללכת בו. אז יש – אנחנו. השכנים לשביל המתוכנן מתנגדים. ובתוקף. מדובר בחיבור המדרכה שמתחת לחלון חדר השינה שלנו עם המדרכה הצפונית, כך שיהיה שם שביל מקשר ברוחב מטר וחצי המתאים למעבר כלים חשמליים. וגם מכוניות. הרי כולנו חווים רכבים גם בשבילים. זה כלל קיבוצי ידוע - במקום בו ידרוך קלאבקר תיסע מכונית, במקום בו ילך איש תעלה משאית. ואנחנו מתנגדים. עשרים ושבע שנים חלפו מאז עברנו לגור ליד הכביש שעלה מהלול הישן. הכביש הזה בוטל עם בניית שש היחידות האחרונות בגבעה המזרחית, 'שכונת גבעה חדשה', והשכנים סוף סוף טעמו קצת שקט ושלוה. אחרי שש שנים של חיים באתר בנייה – מגיע גם לנו קצת מזה. דשא ושלוה. שנתיים הרחיבו את הבית שמתחת, הפרו שלוותינו וחירבו לנו את הדשא מלפנים. שנתיים הרחיבו את שאר השכונה וחירבו לנו את הדשא גם מאחור. ומהצד. ומתחתינו. ומעלינו. שנתיים בנו את הגבעה החדשה ודנו אותנו לחיים מאובקים עד שהסתיים. והנה נגמר. התנחמנו בבניין הארץ. כעת הגיע הזמן לחוות מרחבי דשא במקום חול, ושקט במקום כביש. זה היה התכנון. שמחנו ואישרנו את התוכנית הרי 'אם צובטים אותנו אנחנו לא מצטבטים?' אנחנו רוצים את מה שיש לכולם. דשא ושקט. שלוה באין מחריד.

כשצצה התוכנית לסלול שביל שיפר את ההבטחה לדשא ושלוה, אנחנו, כל השכנים הצמודים, התנגדנו בתוקף ופנינו למזכירות להעביר מעלינו את רוע הגזרה. ביקשנו להשיב את התוכנית המקורית. בתמימות האמנו שאם השביל הזה מאוס עלינו הוא לא ייסלל, הרי לא יעלה על הדעת שיחתכו בבשרנו לטובת אלו שלא גרים שם. אבל יש מי שענייני תעבורה חשובים להם יותר משלוותם של השכנים. חברים במזכירות הפעילו 'לחץ פיזי מתון' על חברה שתסכים 'לפשרה' שתאפשר את הסלילה בצמוד לביתה. וגם על החבר מהצד השני שיסכים להזיז את השיחים לטובתה. את המכתב שכתבה השכנה למזכירות, בו היא חוזרת בה 'מהפשרה' כדאי לקרוא. [הנה זה כאן](#).

אז ביקשתי וקיבלתי, מהמזכירות, זמן ובמה לשטוח את עניינינו לפנייהם שיחזרו בהם מגזרת הסלילה. את החלטת המזכירות קיבלתי במייל ובה המשפט האלמותי - 'המזכירות דוחה את ההתנגדות ומאשררת את הצעת הפשרה'. על זה נאמר 'יותר משהעגל רוצה לינוק הפרה רוצה להיניק'. מאשררים פשרה לא קיימת. את מה שקרה בישיבה סיכמתי במייל פומבי שנשלח לחברים המתנגדים. [גם את זה](#) כדאי לקרוא.

אחרי הדברים האלה, הודעתי למזכיר שאנחנו מבקשים להעלות את הנושא כסעיף לדיון באספה. העניין הזה עקרוני. למזכירות אין לגיטימציה להפקיע מאיתנו את שלוות הנפש, או לפרוס מנחלתו של השכן, בניגוד לתוכניות, נתח לטובת מדרכה. [הנה זה מגיע לאספה](#), כדו"ח מזכירות שיקום ויהיה סעיף לדיון. אמנם גם אלה '[צרות של עשירים](#)', אבל אנא, בואו לתמוך בשלוה שלנו. מחר, כשמישהו ירצה להקים מחלף תעבורה צמוד לביתכם, נבוא לתמוך בזו שלכם.

ובבניין הארץ ננוחם –

דן חנוך